

Sygn. akt I ACa 849/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Niedużak

Sędziowie: SSA Beata Wolfke-Kobzar (spr.)

SSA Małgorzata Bohun

Protokolant: Beata Grzybowska

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa **Zarządu spółki (...) S.A. w O. - W. C., A. G. i B. S., (...) sp. z o.o. w W., (...) sp. z o.o. w S.**

przeciwko **(...) S.A. w O.**

przy udziale interwenientów ubocznych: A. C., A. M. i E. Ś. – po stronie powodowego Zarządu spółki (...) S.A. oraz Miasta O. – po stronie pozwanej Spółki (...) S.A.

o stwierdzenie nieważności uchwał lub ich uchylenie

na skutek apelacji strony pozwanej i interwenienta ubocznego Miasta O.

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 1 lutego 2016 r. sygn. akt VI GC 166/15

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej na rzecz powodowego Zarządu spółki (...) S.A. w O. 810 zł kosztów postępowania apelacyjnego;**

3. **zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów (...) sp. z o.o. w W., (...) sp. z o.o. w S. 810 zł kosztów postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwem z 30.07.2015 r. Zarząd spółki (...) S.A. domagał się stwierdzenia nieważności, ewentualnie uchylenia szeregu uchwał podjętych 16.07.2015 r. przez Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie tej Spółki w przedmiocie zmiany składu jej Rady Nadzorczej. Powód wskazał, że dotąd Rada Nadzorcza liczyła 9 członków, w tym 3 wybranych przez pracowników, realizujących uprawnienia z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z 30.08.1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowych, natomiast w procedowaniu zaskarżonych uchwał tego uprawnienia nie uwzględniono, co w konsekwencji narusza art. 385 § 4 ksh.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, kwestionując zastosowanie przepisów ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji do pozwanej Spółki. Swoje stanowisko pozwana wywodziła z obowiązującego w okresie 20.12.1997 r. – 1.01.1999 r. art. 12 ust. 3 ustawy o gospodarce komunalnej, który to przepis odwoływał się do art. 18 ugk, co nie

pozostawało w sprzeczności z art. 68 ukppp. Pozwana wskazała, że z chwilą uchylecia art. 12 ust. 3 ugk unormowania dotyczące składu rady nadzorczej spółek gminnych uzyskały jedynie status zapisów umownych, co je wyłącza spod normy art. 385 § 4 ksh. Szeroko argumentując swoje stanowisko pozwana powołała się również na art. 21 ugk, wyłączający stosowanie przepisów ukppp do spółek powstałych z przekształcenia przedsiębiorstwa komunalnego. Pozwana podkreśliła regułę, że ustawa późniejsza (ugk) uchyla ustawę wcześniejszą (ukppp) i wskazała, że reguły tej nie niweczy kolejność wejścia ustaw w życie.

Rozpoznając powództwo Zarządu łącznie z analogicznym powództwem E.on (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o., przy udziale Gminy O. jako interwenienta ubocznego po stronie powodowego Zarządu pozwanej Spółki, Sąd Okręgowy ustalił:

Pozwana (...) S.A. w O. jest sukcesorem przedsiębiorstwa państwowego użyteczności publicznej Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa (...). Z inicjatywy Gminy O. wyodrębniono część mienia tego przedsiębiorstwa służącą zaopatrzeniu O. w ciepło i po wyłączeniu w maju 1998 r. przekazano gminom, zaś pozostałą część pozostawiono w przedsiębiorstwie w celu komunalizacji, zgodnie z porozumieniem komunalnym z 4.11.1997 r. Stronami tego porozumienia były gminy z terenu O., w tym Gmina O..

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo (...) w O. z dniem 1.05.1998 r. przekształcono w jednoosobową spółkę akcyjną (...). Pracownikom tej Spółki przyznano 15% akcji, w myśl przepisów działu IV ukppp.

W dniu 25.05.1998 r. Wojewoda (...) zmienił swoją decyzję z 28.04.1998 r. o przekazaniu zespołu składników materialnych i niematerialnych, wobec czego 27.05.1998 r. nastąpiła komercjalizacja (...) w części niewyłączonej, przy objęciu wszystkich akcji przez miasto O. i przekazaniu ich gminom uczestniczącym w porozumieniu z 4.11.1997 r.

W dniu 29.06.1998 r. wykreślono (...) z rejestru przedsiębiorstw państwowych i zarejestrowano pozwaną Spółkę, po czym Zarząd Miasta O. wezwał pracowników do złożenia oświadczeń o nabyciu akcji.

W okresie 25.06.2001 r. – 26.04.2002 r. gminy i miasta uczestniczące w w/w porozumieniu komunalnym wyraziły zgodę na przystąpienie do pozwanej Spółki i nieodpłatne objęcie akcji, które Departament Prawny Ministerstwa Skarbu Państwa traktował jako zbycie akcji w rozumieniu art. 33 ukppp, czyli z prawem nieodpłatnego nabycia 15 % z nich przez pracowników, na zasadach z rozdziału 1 działu IV tej ustawy.

W okresie 29.08.2001 r. – 10.01.2003 r. Miasto O. nieodpłatnie zbyło akcje na rzecz gmin – uczestników porozumienia komunalnego z 4.11.1997 r..

W związku z wymogami ukppp w statucie Spółki, który przyjęto w akcie komercjalizacji, zapisano, że spółka będzie działać na podstawie ksh, ukppp oraz ugk. Zastrzeżono, że w/w ustawy należy stosować w razie braku postanowień statutowych. Założono funkcjonowanie w spółce rady nadzorczej z określoną w statucie liczbą członków.

Dopóki Gmina pozostawała jedynym akcjonariuszem (...) S.A. członków Rady powoływało i odwoływało walne zgromadzenie. Składała się z 5 osób, z których 2/5 wybierali pracownicy. Po zbyciu przez Gminę ponad połowy akcji zasady powołania i powołania członków Rady mogły być zmieniane, jednakże pracownicy zachowali prawo wyboru 2 członków przy radzie sześciuosobowej, 3 – w razie rady liczącej 7 – 9 osób i 4 przy składzie większym niż 11 osób.

Ówczesny statut przewidywał 9 członków Rady, w tym 3 wybieranych przez pracowników Spółki, mających także prawo wnioskowania o odwołanie swoich przedstawicieli w trakcie kadencji.

Obecnie statut ma tożsame brzmienie.

Z początkiem 2013 r. zdecydowano o prywatyzacji pozwanej Spółki i zamiar ten utrzymywano do końca 2014 r., tj. do wyboru władz samorządowych O. nowej kadencji. W roku postępowania prywatyzacyjnego zarysował się konflikt wokół pretendentów do nabycia akcji, który znalazł też odzwierciedlenie w Radzie Nadzorczej, w której doszło do

marginalizacji mających mniejszość przedstawicieli Miasta O.. Dlatego z końcem 2014 roku wstrzymano prywatyzację, a następnie od niej odstąpiono, co zrodziło konflikt w Spółce.

W zamiarze wymiany swoich przedstawicieli w Radzie Miasto O. zainicjowało (...), zwołane na 8.01.2015 r., którego przebieg pogłębił konflikt. W lutym 2015 roku Miasto O. na powrót powołało swoich przedstawicieli do Rady, liczącej 9 członków, w tym 3 wybranych przez pracowników.

Od tego czasu (...) nie podjęła żadnej uchwały inicjowanej przez przedstawiciela Miasta O., zaś Zarząd lekceważył wnioski jednego z nich – J. K..

Na (...) 25.06.2015 r. głosowano szereg uchwał i wówczas także ujawnił się konflikt interesów między akcjonariuszami.

Kolejne zgromadzenie zwołano na 16.07.2015 r., w siedzibie Spółki w O. przy ul. (...), po zasygnalizowaniu błędu w adresie Gmina O. jako inicjator Zgromadzenia wyjaśniła, że idzie o (...).

Na Zgromadzeniu poddano pod głosowanie szereg uchwał, w tym uchwałę (...) ustalającą ośmioosobowy skład rady nadzorczej, uchwałę (...) o wyborze przewodniczącego grupy 1, uchwałę (...) o przyjęciu porządku obrad, uchwały (...) o wyborze R. W., P. W., A. K. i J. C. na członków rady nadzorczej w drodze głosowania oddzielnymi grupami, uchwałę (...) w sprawie oddelegowania członka rady do stałego indywidualnego nadzoru, uchwały (...) w sprawie powołania do rady M. S. (1), J. D., T. B. i M. M..

Na Zgromadzeniu byli obecni trzej akcjonariusze – Gmina O., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o., reprezentujących łącznie 98,898 % kapitału zakładowego.

Powodowie (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. głosowali przeciwko uchwałom (...), (...), żądając zaprotokołowania sprzeciwów. Za uchwałami (...) głosowała wyłącznie Gmina O., oddając 828 081 głosów (53,236 % kapitału zakładowego). (...) Komisja Wyborcza pozwanej Spółki podjęła 16.07.2015 r. uchwałę potwierdzającą wybór A. M., A. C. i E. Ś. do Rady Nadzorczej i złożyła wniosek o podjęcie przez (...) Spółki uchwały o ich powołaniu. W dniu 17.07.2015 r. Krajowy Związek Zawodowy (...) w O. i (...) Organizacja (...) zażądali przywrócenia przedstawicieli pracowników w Radzie Nadzorczej (...) S.A., wybranych zgodnie z § 20 ust. 2 statutu Spółki.

W dniu 28.08.2015 r. odbyło się NZWA pozwanej Spółki i powołano P. K. jako pełnomocnika do jej reprezentacji w niniejszym sporze.

Gmina O. – interwenient uboczny po stronie pozwanej, wspierając się opinią prawną dr C. B. utrzymuje, że prawo wyboru członków rady nadzorczej w spółce powstałej z przekształcenia przedsiębiorstwa komunalnego pracownicy utracą z chwilą utraty przez gminę statusu jedyne go akcjonariusza. Obecnie, zdaniem Gminy, zastosowanie znajdują wyłącznie przepisy ugk, które nie krzyżują się w spornej kwestii z przepisami ukppp.

Powodowie natomiast, powołując się m.in. na opinię prawną dr. hab. M. S. (2), stoją na stanowisku, że do pozwanej Spółki znajdują zastosowanie przepisy ukppp, w tym art. 14 (w związku z art. 68).

Przy takich ustaleniach Sąd Okręgowy stwierdził, że wszyscy powodowie są legitymowani do zaskarżenia przedmiotowych uchwał i zachowali termin

z art. 252 § 3 ksh. Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska powodów o istnieniu podstaw dla stwierdzenia nieważności uchwał z przyczyn formalnych, ponieważ uchybienia w zwołaniu zgromadzenia zostały skorygowane i nie miały wpływu na treść uchwał podjętych przy udziale 98,9 % kapitału zakładowego.

Dalej Sąd Okręgowy wskazał, że okoliczności powstania pozwanej Spółki oraz jej funkcjonowania, a także przebieg Zgromadzenia 16.07.2015 r. jest w zasadzie bezsporny. Spór koncentruje się na prawidłowości wyboru członków Rady Nadzorczej pozwanej Spółki w drodze głosowania oddzielnymi grupami, a wprost sprowadza się do zagadnienia, czy wygasły mandaty wszystkich dotychczasowych członków Rady, czy też zachowali mandaty członkowie wybrani przez pracowników. Tym samym, jak wskazał Sąd I instancji, należało rozstrzygnąć, czy do Rady Nadzorczej pozwanej

Spółki stosuje się art. 14 ust. 1 pkt 2 ukppp, czy wyłącznie przepisy ugk, przy uwzględnieniu, że pozwana nie jest już jednoosobową spółką gminną.

Rozważając tę kwestię Sąd Okręgowy przypomniał i podzielił motywy postanowienia Sądu Apelacyjnego w przedmiocie zabezpieczenia powództwa i zawarł tam uwagę o stosowaniu ugk przede wszystkim do przekształcenia z dnia 1.07.1997 r. przedsiębiorstwa komunalnego w spółkę z mocy prawa, co nie dotyczyło pozwanej, jako że przedsiębiorstwo użyteczności publicznej (...) w O. nie było wówczas jeszcze przedsiębiorstwem komunalnym, tylko państwowym, i wydaje się nie istnieć kolizja między art. 21 ugk i art. 68 ukppp.

Dalej Sąd Okręgowy przypomniał, że z uchwały zarządu Miasta O. nr (...) z 7.05.1998 r. i aktu komercjalizacji z 27.05.1998 r. wynika, że komercjalizacja przedsiębiorstwa (...) w O. nastąpiła na podstawie ukppp (w tym art. 68) i ustawa ta, w szczególności art. 14, obowiązywała oraz znajdowała zastosowanie do Spółki (...) również w 2001 r. (jak wyjaśniło Ministerstwo Skarbu Państwa), kiedy to pozwana i Gmina O. utrzymywały, że pracownicy nie mają już uprawnień z art. 14.

Następnie, odwołując się do poglądu doktryny (I. Krześnickiego) Sąd I instancji wskazał, że z mocy art. 14 ukppp od chwili, kiedy Skarb Państwa (tu: Gmina O.) przestał być jedynym akcjonariuszem spółki powstałej w wyniku komercjalizacji, postanowienia statutu w kwestii powoływania i odwoływania składu rady nadzorczej mogą być zmienione, jednak pracownicy zachowują prawo wyboru określonej liczby członków rady. Tym samym nie był w ocenie Sądu Okręgowego dopuszczalny wybór wszystkich członków Rady Nadzorczej pozwanej (...) S.A., ani nie istnieje sprzeczność regulacji art. 68 ukppp i art. 21 ugk, jako normujących odmienne reżimy właściwe ze względu na podstawę (i tryb) powstania podmiotu.

Sąd Okręgowy podkreślił, że art. 68 ukppp ciągle funkcjonuje w niezmienionym brzmieniu, co uzasadnia wnioski, że ukppp znajduje zastosowanie do przedsiębiorstw komunalnych powstałych po 1.07.1997 r., na co wskazano w uzasadnieniu do ustawy z 17.03.2003 r. o zmianie ugk.

Ostatecznie Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że art. 21, jak ogół przepisów od 14 do 23 ugk, regulują wyłącznie przekształcenie przedsiębiorstw komunalnych z mocy ustawy (art. 14), co nie mogło dotyczyć (...), niebędącego 30.06.1997 r. przedsiębiorstwem komunalnym.

Wyrokiem z 1.02.2016 r. Sąd Okręgowy stwierdził nieważność wszystkich zaskarżonych uchwał i zasądził od pozwanej na rzecz powodów zwrot kosztów procesu.

Pozwana Spółka i interwenient uboczny – Gmina O. zaskarżyły wyrok w całości, wnosząc o jego zmianę i zasądzenie na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, ewentualnie o odroczenie rozprawy i przedstawienie Sądowi Najwyższemu pytania w zakresie odpowiedniego stosowania art. 68 ust. 1 ukppp, tj. czy obejmuje on także przepisy normujące skład i funkcjonowanie rady nadzorczej w spółce akcyjnej powstałej w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji przedsiębiorstwa komunalnego.

Nadto skarżący wnieśli o przeprowadzenie dowodu z uchwały Rady Nadzorczej nr (...) r. z 28.01.2016 r. o postępowaniu kwalifikacyjnym na stanowisku pozwanej (...) S.A. oraz z ogłoszenia w (...) na okoliczność zastosowania ukppp w tej procedurze.

Skarżący w apelacji zarzucili:

1. naruszenie prawa materialnego, tj.:

- niezastosowanie art. 12 ust. 3 ugk i nieprzyjęcie, że do pozwanej Spółki stosuje się odpowiednio art. 18 tej ustawy;
- niezastosowanie art. 118 ust. 8 ustawy z 24.07.1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. 1998.106.668) i błędne przyjęcie,

że pracownicy Spółki nie utracili uprawnień do powoływania członków Rady z dniem 1.01.1999 r., mimo że zmieniono brzmienie art. 12 ugk i wykreślono odesłanie do art. 18 tej ustawy;

- błędną wykładnię art. 14 ust. 1 pkt 2 ukppp i przyjęcie, że pracownicy (...) S.A. zachowali prawo wyboru 3 członków Rady Nadzorczej liczącej od 7 do 10 członków;

- błędną wykładnię art. 385 § 4 ksh w zw. z § 20 ust. 2 Statutu oraz w zw. z art. 68 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ukppp i wadliwe przyjęcie, że pracownicy mieli ustawowe, a nie statutowe, prawo do wyboru członków Rady, co ma wynikać m.in. z odesłania z art. 68 ukppp i wyklucza stosowanie ugk – tu skarżący zakwestionowali pogląd Sądu Okręgowego o dwóch niezależnych reżimach dla przedsiębiorstw komunalnych powstałych w oparciu o obie te ustawy (ugk i ukppp), nadto kwestionują znaczenie zachowania art. 68 w ukppp oraz akceptacji trybu, w jakim skomercjalizowano (...), również znaczenie wypowiedzi Przewodniczącego (...) z 4.02.2016 r.

Wszyscy powodowie złożyli odpowiedź na apelację, wnosząc o jej oddalenie i przyznanie im kosztów postępowania apelacyjnego.

W piśmie procesowym z 13.06.2016 r. skarżący zaferowali dowód z opinii prawnej dr hab. St. Sołtysińskiego. W postępowaniu apelacyjnym zgłosili swój udział w charakterze interwenientów ubocznych samoistnych A. C., A. M. i E. Ś. – dotychczasowi członkowie Rady Nadzorczej wybrani przez pracowników Spółki.

W uzasadnieniu apelacji, odpowiedzi powodów na apelację, a także w piśmie procesowym z 24.08.2016 r. strony przedstawiły szeroką argumentację ich stanowiska w sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył:

Jak wskazał Sąd Okręgowy, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktyczne nie były między stronami sporne. Nie są one sporne także na etapie postępowania apelacyjnego, wobec czego również Sąd Apelacyjny przyjmuje je jako podstawę orzekania.

Sąd Apelacyjny podziela także ocenę prawną ustalanych faktów, toteż nie ma potrzeby powtórnego przytoczenia argumentów przedstawionych w uzasadnieniu skarżonego wyroku. Rozważania Sądu Okręgowego wymagają jedynie uporządkowania i rozwinięcia w kontekście zarzutów apelacyjnych. Są one kontynuacją konsekwentnie prezentowanych przez skarżących poglądów dotyczących materii objętej normą art. 21 ugk oraz odesłania z art. 68 ukppp (później ukp) do przepisów tej ustawy, skutków czasowego obowiązywania, a następnie uchylenia art. 12 ust. 3 ugk w jego pierwotnym brzmieniu, w powiązaniu z art. 18 tej ustawy.

Stanowisko skarżących sprowadza się do twierdzenia, że od chwili wejścia w życie ustawy o gospodarce komunalnej (ugk) – co nastąpiło 20.02.1997 r. – ze względu na zawartą w niej normę kolizyjną – art. 21 – do pozwanej Spółki – choć nie powstała z przekształcenia przedsiębiorstwa komunalnego z mocy prawa – znajdowały zastosowanie przepisy ugk, w tym ówczesnie obowiązujący art. 12 ust. 3, odsyłający do art. 18. W konsekwencji twierdzą skarżący, że po uchyleniu art. 12 ust. 3 ugk, co nastąpiło z końcem 1998 roku, aż do nowelizacji ugk ustawą z 17.10.2003 r. nie było obowiązku powoływania rad nadzorczych w spółkach z udziałem gmin, a tym samym pracownicy tych spółek nie byli uprawnieni z mocy ustawy do wyboru swoich kandydatów do rady, natomiast po w/w nowelizacji, tj. od 9.12.2003 r. materię tę uregulowano w art. 10a. Sąd Apelacyjny, podobnie jak powodowie oraz występujący po ich stronie interwenienci uboczni – dotychczasowi członkowie Rady Nadzorczej pozwanej spółki z wyboru pracowników – uznaje przedstawiony tok rozumowania za błędny.

Na wstępie należy przypomnieć, że zarówno komunalizacja jak i komercjalizacja pierwotnego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej (...) w O. nastąpiły w maju 1998 r. oraz, że ustawa o gospodarce komunalnej (ugk) została uchwalona 20.12.1996 r. i weszła w życie 20.02.1997 r., natomiast ustawa o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, choć uchwalona wcześniej, bo 30.08.1996 r., weszła w życie dopiero 8.04.1997 r.

Tym samym komunalizacja i komercjalizacja (...) miały miejsce w okresie obowiązywania obu tych ustaw.

Już zbliżony czas uchwalenia, a dodatkowo odwrócona kolejność wejścia w życie obu tych ustaw oraz ich równoległe obowiązywanie, w braku jednoznacznych zapisów ustawy późniejszej wyklucza przyjęcie, że jako później uchwalona uchylała normy ukppp.

Wbrew zatem stanowisku skarżących, ani art. 21 ugk nie miał charakteru normy kolizyjnej, ani też zapisy obu ustaw nie były ze sobą sprzeczne, ponieważ nie normowały ściśle tożsamej materii.

Jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy, dzieląc pogląd powodów, art. 21 ugk został zamieszczony w Rozdziale 4 tej ustawy, traktującym o przekształceniu określonych w ust. 1 przedsiębiorstw komunalnych w jednoosobowe spółki gminne z mocy prawa, toteż zastrzeżenie o niestosowaniu ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji odnosi się jedynie do samego aktu przekształcenia tych tylko podmiotów, co jest logiczne, skoro istotą przekształcenia z mocy prawa jest zaniechanie procesu komercjalizacji uregulowanego w ukppp, z mocy art. 68 tej ustawy stosowanego do komercjalizacji (i prywatyzacji) przedsiębiorstw komunalnych. Warto dodać, że przepisy Rozdziału 4 ugk wyczerpująco normują nie tylko samo przekształcenie przedsiębiorstwa komunalnego w jednoosobową spółkę gminną z mocy prawa, tj. bezpośrednie skutki przekształcenia, ale także – przez odesłanie do ksh – funkcjonowanie tak powstałej spółki z zastrzeżeniem z art. 18, uprawniającego pracowników, na zasadzie ciągłości uprawnienia, do wyboru części członków rady nadzorczej. Nie ulega więc wątpliwości, że pracownicy spółki gminnej powstałej z przekształcenia przedsiębiorstwa komunalnego z mocy art. 14 ugk zachowali – jako ustawowe – prawo wyboru członków rady, co w powiązaniu z art. 68 w zw. z art. 14 ukppp (później ukp) realizuje ideę równego traktowania pracowników spółek komunalnych wywodzących się z przedsiębiorstwa państwowego.

Jeśli zatem pozwana Spółka powstała w wyniku komunalizacji, a następnie komercjalizacji, które nastąpiły po 30.06.1997 r., co ją wyłączało spod regulacji zawartych w Rozdziale 4 ugk, jest dla Sądu Apelacyjnego oczywistym, że funkcjonowanie spółki z mocy art. 68 ukppp podlegało normom ukppp, tak zresztą jak jej powstanie, na co wprost wskazywano w kolejnych aktach przekształceniowych oraz w informacji udzielonej przez Ministerstwo Skarbu Państwa.

Sąd Apelacyjny nie ma również wątpliwości co do tego, że art. 12 ust. 3 ugk w brzmieniu obowiązującym do 21.12.1998 r., a odsyłającym do art. 18 ugk, znajdował odpowiednie zastosowanie wyłącznie do spółek z udziałem gminy, o których traktował Rozdział 3 ugk, czyli – bądź utworzonych przez jednostki samorządu terytorialnego, bądź tych, do których takie jednostki przystąpiły (art. 9 ugk). Wynika to nie tylko z umiejscowienia art. 12, ale przede wszystkim stąd, że funkcjonowanie, w tym wybór składu rady nadzorczej, spółek gminnych powstałych w następstwie komercjalizacji, czy to w trybie ukppp czy to z mocy prawa, zostało unormowane w innych, przywołanych wyżej przepisach, wobec czego prezentowane przez skarżących stanowisko przeciwne jest nieracjonalne.

W konsekwencji za oczywiście nietrafny należy uznać wywód skarżących, jakoby zasadnicza zmiana brzmienia art. 12 ust. 3 ugk po 31.12.1998 r. (uchylenie odesłania do art. 18) niweczyła uprawnienie pracownicze z art. 14 ust. 1 ukppp (także pierwotne uprawnienie z art. 12 tej ustawy). Co więcej, choć zasady funkcjonowania spółek gminnych powstałych w wyniku przekształcenia z mocy art. 14 ugk nie są przedmiotem rozważań w niniejszej sprawie, nie sposób nie zauważyć, że opisana zmiana art. 12 ust. 3 ugk nie odniosła skutku również co do tych spółek, tj. nie pozbawiła ich pracowników ustawowego uprawnienia do wyboru członków rady nadzorczej, ponieważ, jak późniejszy art. 10a ugk, odnosiła się wyłącznie do spółek utworzonych przez jednostki samorządu terytorialnego lub spółek z udziałem tych jednostek, które nie wywodziły się z przedsiębiorstwa komunalnego.

Reasumując, zgodzić się trzeba z Sądem Okręgowym, iż przeprowadzenie procesu głosowania składu Rady Nadzorczej pozwanej Spółki z pominięciem ustawowego uprawnienia jej pracowników do desygnowania członków Rady pozostawało w sprzeczności z art. 385 § 4 ksh, czego konsekwencją jest sprzeczność z ustawą wszystkich zaskarżonych uchwał.

Wszystkie te względy przesądziły o oddaleniu apelacji na podstawie art. 385 kpc i orzeczeniu o kosztach postępowania na zasadzie art. 98 kpc.

Sąd Apelacyjny oddalił wnioski dowodowe zgłoszone przez strony w postępowaniu odwoławczym, ponieważ żaden nie dotyczył faktu mającego znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Porządek obrad przyszłego Zgromadzenia Akcjonariuszy pozwanej Spółki, nie dość, że niesporny i podany do publicznej wiadomości, pozostaje bez wpływu na ocenę legalności uchwał objętych skarżonym wyrokiem.

Z kolei tzw. opinia prywatna może być dowodem w sprawie, jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc, czyli dowód o daleko słabszej mocy niż opinia biegłego sądowego, jednakże musiałaby dotyczyć faktów (art. 6 kc, art. 236 kpc), tymczasem „opinia” prawna prof. zw. dr hab. St. Sołtysińskiego przedstawia poglądy autora i dlatego jej zawartość można jedynie potraktować jako podzielaną przez skarżących argumentację wspierającą zarzuty apelacyjne.